

Székesfehérvár, 1909. május 13.–Budapest, 1989. szeptember

Munkáscsaládban született. Három polgári osztályt végzett, bődíszműves szakmát tanult. Szakmájában dolgozott, előbb segéd volt, majd 1940-től 1942-ig kisiparos. 1934-től az illegális KMP tagja, bőrös szakszervezet bődíszműves szakosztálya alelnöke, 1936-tól a bőrösök szakszervezeti alelnöke volt; később a párt szakszervezeti összekötője, területi bizottsági tag volt. 1942. májusban, a függetlenségi mozgalomban való részvételéért egy év és két hónapra bebörtönözték. 1943-tól 1944 közepéig kisiparosoknál dolgozott, a német megszállás után vidéki illegalitásban élt. 1945-től, a Magyar Kommunista Párt V. kerületi szervezete vezetőségi tagja, üzemszervező káderes, 1946 végétől titkára. 1945–1948-ban az V. kerületi Nemzeti Bizottság tagja, 1949-ben a kerületi népfrentbizottság elnöke, 1950-ben a főváros képviseleti bizottsága tagja. 1947-ben hat hónapos pártiskolát végzett, majd 1949-ben Budapest alpolgármestere, később az MDP Budapesti Pártbizottság titkár-helyettese, 1950. júniustól az egészségügyi miniszter államtitkára volt, decembertől az egészségügyi miniszter első helyettese volt 1951-ig. Később elvégezte a jogi egyetemet, az OKISZ elnökhelyetteseként ment nyugdíjba.